

dommen antagne og for Valgbestyrelsen opgivne Fuldmægtig eller Forvalter, at denne, uden at have egen Huusstand, staaer i privat Tjeneste."

Friis: Det Endringsforslag, som jeg i Forening med flere Landsstingsmænd har tilladt mig at indbringe, ville de ærede Medlemmer af Landsstinget vist have bemærket er ikke i sin Tanke, men kun i Formuleringen afvigende fra det Forslag, som blev indbragt af mig ved Sagens 2den Behandling. Hvad selve Forslaget angaaer, skulde jeg endnu blot tilføie, at Tanken dermed har været den, at der gives og kan gives flere Eiendomme, som paa Grund af Eierens Graværelse ere aldeles uden nogen Repræsentation. Det vil i særdeleshed træffe med saadanne Eiendomme, som ikke ere bortforpagtede, men drives for Eierens Regning. Det har nu forekommet mig, at en saadan Eiendom vilde være uheldigt situeret i Kommunen, idet den var ganske uden Repræsentation; thi der vilde Ingen være tilstede, som kunde, naar Bestyreren ikke havde nogen Huusholdning, komme paa Valg med blandt dem, som kunne indtræde i Communalbestyrelsen. Derfor har jeg havt den Hensigt at ville stille et Endringsforslag til de Bestemmelser, som ere i den nuværende Lovgivning, angaaende Valgret og Valgbarhed for Bestyrerne af saadanne Eiendomme, hvorefter altsaa, saaledes som Forslaget nu er indbragt, Bestyreren eller Forvalteren, i det Tilfælde, at han selv er valgberettiget eller valgbar, kan træde i Eierens Sted. Det vilde vist kun være at opholde det ærede Thing, om jeg vilde gjentage Alt eller endog kun en Deel af det, som tidligere er sagt i denne Anledning, og jeg anseer det ogsaa for at være overflødig, hvorfor jeg med disse faa Ord skal anbefale dette Endringsforslag til det ærede Landsstings gunstige Bedømmelse.

Ordføreren: I Anledning af det Endringsforslag, som foreligger, skal jeg tillade mig paa Udvalgets Begne at erklære, at Ud-

valget ikke kan have Noget imod dette Forslag, saaledes som det nu er redigeret. De Feil, man tidligere troede, at det havde, ere nu bortfaldne derved, at der ikke længere staaer „en Hovedgaard“, men kun „en Landeiendom“, saa det for Fremtiden indrømmes Enhver, der har en Landeiendom, at han kan faae den Mand, der bestyrer hans Landeiendom, valgt, naar Bælgerne iøvrigt ville foretage et saadant Valg, uden at det skal være til Hinder derfor, at han ikke opfylder den Betingelse, som gjælder med Hensyn til Valgbarhed til Rigsdagen, nemlig, at han har egen Huusstand, naar han staaer i privat Tjeneste. Vi have nemlig troet at kunne gaae ud fra, at det, der fornemmelig bør give Udgang til at indtage Sæde i Sogneforstanderskabet, er, at Bedkommende ere i Besiddelse af Afgtelse og Tillid hos deres Medborgere, og vi have derfor sluttet os til dette Endringsforslag, mod hvilket vist intet Væsentligt kan være at erindre. — Jeg skal med disse Ord tillade mig paa Udvalgets Begne at anbefale nærværende Forslag.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved Forslag af Friis, Vardenfleth, Lüttichau, Rosenkrantz og Dvigt:

At efter § 6 indskydes en ny Paragraph, der bliver § 7, saalydende:

„Hvor en Eier eller Besidder af en Landeiendom ikke selv har fast Ophold i Sogneforstanderskabsdistrictet, skal det ikke være til Hinder for, at Valgret og Valgbarhed efter de i de foregaaende Paragrapher forovrigt opstillede Regler tilstaaes hans ved Eiedommen antagne og for Valgbestyrelsen opgivne Fuldmægtig eller Forvalter, at denne, uden at have egen Huusstand, staaer i privat Tjeneste.“

vedtoges med 24 Stemmer mod 13.